

L'Iran i els EUA continuen desafiant-se

Mig centenar de persones moren per una allau humana en els funerals de Soleimani

Massiu funeral de Soleimani ■ EFE

Els tres processats del 17-A no seran jutjats per les morts

L'Audiència tanca el sumari del cas

ILERNA Online

ilerna.es

Estudiar i treballar a la vegada?
Amb ILERNA Online és possible!

cicles d'FP a distància 100% oficials

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 8 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15233 - AVUI / Any XLII. Núm. 14103 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Per la mínima

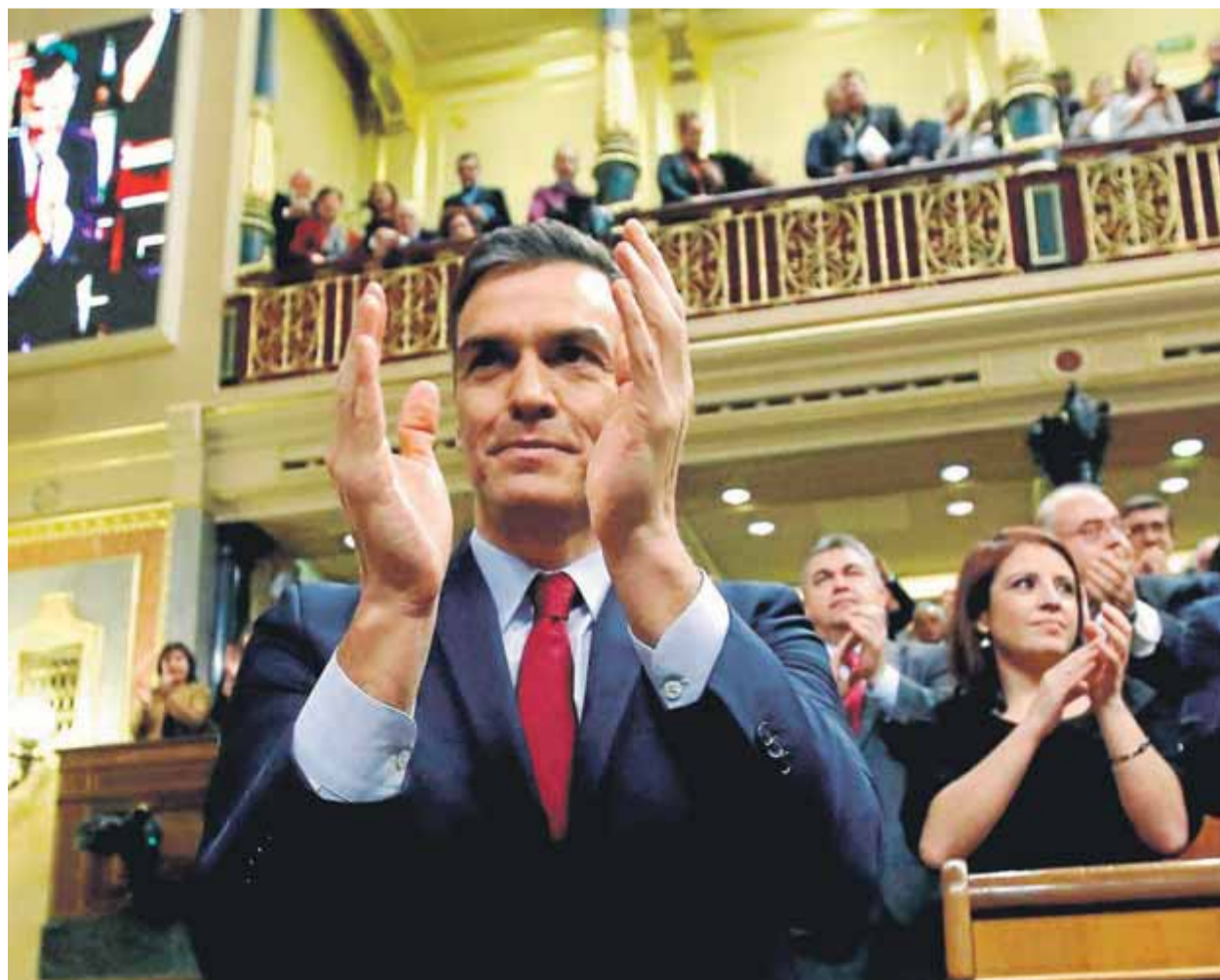
DOS VOTS • Pedro Sánchez guanya la investidura amb els dos vots justos de diferència previstos i amb la dreta bramant de nou que el veu il·legítim

REPORTATGE

P8

Azaña
contra Azaña

DURA • ERC s'absté amb la veu dura de Montse Bassa posant pressió sobre els presos i amb Pablo Iglesias, soci de govern, plorant d'emoció

Pedro Sánchez, moments després de ser proclamat president del govern espanyol ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

Nacional

P12,13

Puigdemont deixa l'escó al Parlament

Oriol Junqueras, triat vicepresident del grup dels Verds / ALE a l'eurocambra

Nacional

P12,13

Els vots particulars de la JEC: "No som competents"

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Martí Gironell

Serret

El degoteig de llibreries que han tancat aquest any que acabem de deixar enrere no s'atura. La Gavina de Palamós de la Montse Cargol o

Punt de Llibre de Lleida d'en Miquel Bernal, entre d'altres. És una sagnia que s'ha convertit en una hemorràgia a la qual no es troba aturador. Sí que és veritat que se n'obren d'altres, però no és menys cert que de veteranes com aquestes, amb trenta o quaranta anys de militància per la lectura, en queden ben poques. L'última que ha abaixat la persiana és una que també semblava incombustible però esgri-meixen el mateix argument que ja hem sentit d'altres vegades i que diu que com que de les lletres no en sortien els números, també ha precipitat el tancament. Tot i que més aviat és un punt i seguit. Parlo de la llibreria Serret, a Vall-de-roures, al Matarranya. A mig camí d'Aragó i Catalunya, el seu propietari, l'inquiet, l'incansable, el persistent, l'irrepetible Octavi Serret hi ha sabut construir un veritable pont de cultura en aquella cruïlla de ca-

L'inquiet, l'incansable, el persistent, l'irrepetible Octavi Serret hi ha sabut construir un veritable pont de cultura

mins. Des de la modesta infraestructura d'una papereria llibreria aixecada pel seu pare, l'Octavi ha fet de promotor i gestor cultural, d'editor i, sobretot, de llibreter, de venedor de llibres. Gràcies al seu instint i tarannà ha sabut convertir la Serret en una autèntica Casa del Llibre, amb majúscules. Els clients sempre saben que hi entren a comprar el diari, una revista, uns retoladors o una llibreta d'espiral i, de retruc, s'enduen un exemplar signat d'una novel·la perquè d'entre les muntanyes de llibres hi havia el seu autor o autora. Tinc la sort de ser un dels més de tres-cents escriptors, tant en llengua catalana com castellana, que l'Octavi ha convidat a passar pel taulell de casa seva. I des d'allà no només hem travat una bona amistat sinó que hem pogut eixamplar la base de lectors i, de retruc, conèixer un territori culturalment molt potent amb ganes de mostrar-se a la resta del país. I això és el que ha fet l'Octavi amb dedicació i devoció i ho continuarà fent perquè ho porta a la sang i escrit al cor. Gràcies, Octavi. Serret continuarà.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

La valentia segons Arrimadas

Aquests últims dies al Congrés dels Diputats hi ha hagut per part de tot el ventall de la dreta espanyola unes paraules tan agressives, una cridòria tan amenaçadora i mal educada, una gestualitat tan fatxenda i barroera, una ràbia tan colpista, un baladreig tan verinós, una manipulació tan immoral (inclosa aquella relativa a les víctimes de la violència etarra) i una remor tan feixista que, ho dic sincerament, he respirat alleugerida quan el resultat del recompte de vots ha permès la investidura de Pedro Sánchez.

Incitada per les referències cinematogràfiques d'Aitor Esteban, he observat la votació recordant aquelles pel·lícules de Steven Spielberg en què es van fer llistes afegint i comptant-ne els membres d'un en un. Sense arribar, tanmateix, a veure-ho amb aquella barreja d'emotivitat i de distanciament que pot procurar la ficció cinematogràfica, dit això a banda de la circumstància que l'esmentat cineasta s'hagi inspirat en fets reals per als seus films de llistes i recomptes, però també de la sensació d'haver assistit a

“La valentia ha de ser una altra cosa que l'apel·lació mesquina d'Inés Arrimadas al transfuguisme al crit de “«Sed valientes por España»”

un espectacle més lamentable que certs *realities* televisius. En tot cas, ho he vist considerant que la formació d'un govern a l'Estat espanyol no em seria aliena ni en el cas que el meu país arribés a ser independent. Amb una inquietud davant del procedir bel·ligerant d'una dreta extrema que, ara per ara, no pot governar, però que té el poder econòmic, judicial, mediàtic, sense oblidar el suport de l'alt funcionari i de les autoritats militars i eclesiàstiques. I, malgrat un tot que

comprèn la por davant d'aquests poders associats a la dreta i també la desconfiança respecte del PSOE, amb el desig inevitablement prudent d'esperar-ne alguna cosa (pel que fa a Catalunya, a les polítiques socials, a una legislació que eixampli la democràcia en lloc de l'autoritarisme repressiu, a la sensibilitat feminista, a les mesures mediambientals, a l'actitud davant de les persones migrants) d'un govern amb la presència d'Unides Podem. I això últim pots ser és així perquè, simplement, els antinihilistes no ens podem permetre la desesperança.

He començat l'article amb la idea de comentar que, entre totes les coses vergonyoses vistes i sentides a propòsit del debat d'investidura, em va revenint l'apel·lació mesquina d'Inés Arrimadas al transfuguisme dels socialistes electes al crit de “*Sed valientes por España*”. La valentia ha de ser una altra cosa, i vull pensar que també ho creuen molts espanyols. De moment n'hi ha hagut de prou valents davant de les amenaces de los *valientes* que lladren perquè, de fet, no accepten els resultats d'unes eleccions.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/42no5r>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Se'ls gira feina

En qüestió de dies, el primer govern de coalició des del retorn de la democràcia a l'Estat espanyol, el del PSOE i Unides Podem, prendrà els seus primers acords, més enllà d'algun cop d'efecte en la tria dels ministres. Ves a saber què han pactat Pedro Sánchez i Pablo Iglesias però, segurament, serà algun tema d'impacte mediàtic, com ara alguna cosa vinculada a la reforma laboral del PP que els socialistes ja podrien haver modificat en els mesos en què van ser al govern després de la moció de censura. En tot cas, a tots els governs se'ls ha de jutjar per les seves accions, i la voluntat de posar en marxa reformes estructurals en un estat que en els darrers anys ha entrat en una deriva recentralitzadora i de pèrdua de drets, s'ha de demostrar en el dia a dia.

Catalunya, però, serà, com des del 2010 els ha passat a tots els governs espanyols, la seva pedra a la sabata. El

“El nou govern espanyol ha de, entre d'altres, desactivar les ordres de venjança del discurs del 3-O

nou executiu espanyol ha de demostrar que es creu això que la política l'han de fer els polítics i no pas els jutges o els aparells, de qualsevol mena, de l'Estat. Desactivar les ordres de venjança dictades pel rei el 3-O, vaja. Ahir Pedro Sánchez va dir que el govern espanyol que comença a caminar

és “l'únic possible”, no va dir pas que fos el millor possible... cosa que fa dubtar que ni ell es cregui que el nou executiu pot fer les millores que l'Estat espanyol necessita. I més per fer front a l'auge de la ultradreta que, no ens enganyem, ells mateixos han promocionat jugant a una repetició de les eleccions tot i haver pogut tancar un acord amb Iglesias molt abans.

Caldrà veure també com camina la taula de diàleg pactada per ERC, una Esquerra que s'ha arriscat en donar la seva abstenció, tot i el discurs d'ahir de Montse Bassa. Hi haurà la voluntat de fer la primera reunió, segur. De fet, una repetició de Pedralbes. El que cal és que aquesta taula s'ompli de contingut i que s'aconsegueixi arrossegar el PSOE cap a la possibilitat d'entendre que té a les seves mans fer política d'estat en majúscules, i tancar un acord que pugui ser avalat per la població catalana.

EDITORIAL

Un debat intolerable

Pedro Sánchez ja és, a tots els efectes, el president del govern espanyol. Dues eleccions i un canvi notable en l'actitud, el llenguatge i la capacitat d'entendre's amb l'esquerra (Pablo Iglesias) i amb una part de l'independentisme català (ERC) han valgut al líder socialista la investidura i el desbloqueig. Caldrà veure si ara manté la línia o defrauda la petita esperança que ha generat el futur govern de coalició en termes d'avenç social, d'avenç democràtic i de desjudicialització del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, però el que ja ha quedat gravat per a la història són les imatges i la banda sonora d'un debat d'investidura alarmant pel nivell d'intolerància i per la victòria dels crits, insults i amenaces sobre el debat polític.

Els grups de la dreta han evidenciat el nerviosisme descontrolat que els genera el primer govern de coalició d'esquerres des de l'Espanya republicana, amb el suport imprescindible, i sempre indigest per al Madrid polític, dels partits nacionalistes i independentistes catalans i bascos. Uns nervis que han conduït a un espectacle indigne d'un parlament democràtic i molt preocupant per a la qüestionada democràcia espanyola, per la falta de respecte a l'adversari, als projectes alternatius i fins i tot a la llibertat d'expressió per exposar-los.

Sembla evident que el sector més immobiliari del Congrés i, per extensió, de l'Estat i l'altaveu mediàtic, no han acceptat el resultat de les eleccions, les d'abril i les de novembre, i que fins i tot han intentat boicotejar-lo, primer amb una intervenció excessiva de la Junta Electoral Central divendres passat, i després amb coaccions i amenaces als diputats que havien de donar suport a la investidura. Un comportament intolerable, si no delictiu, que és el pitjor símptoma per a la legislatura que ara comença.

De reüll

Emma Ansola

Investidura patriarcal

“Visca el rei, visca Espanya, visca la Guàrdia Civil!” A crits, de forma reiterada i durant dues sessions al Congrés davant de totes les càmeres de televisió i tots els micròfons de ràdio. La investidura de Pedro Sánchez com a president del govern espanyol ens ha ofert unes imatges i un llenguatge dominador i opressor que ha posat en evidència i ha fet aflorar més que mai el sistema patriarcal ple de valors rancis i arcaics. La crítica, a consciència, a la llei de violència de gènere tenyida d'elements, a més a més, racistes, per part del

La investidura vesteix un llenguatge dominador i agressiu

diputat de l'extrema dreta Santiago Abascal va quedar sense resposta malgrat les mentides que omplien el seu discurs. Discursos, paraules, imatges que contrastaven amb els emprats per les diputades Montse Bassa (ERC), Mireia Vehí (CUP) i Aina Vidal (En Comú Podem), que, al contrari, van trencar aquesta dinàmica agressora per aportar el llenguatge més femení i radical que posa valor a mots com la vida, la cura, la igualtat i l'afectivitat. Dues maneres desiguals d'enfrontar-se amb la política, amb la vida, amb la gestió de la societat que va posar en evidència tot un univers de significats que marca i emmiralla encara més el paper que la dona encara pateix en aquesta societat i el seu contrast amb el de l'home. Criticar la violència de gènere o legitimar la desigualtat entre homes i dones no pot quedar sense resposta en ple segle XXI per part d'aquest nou govern tan mal investit!

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez Capacitat de diàleg

El líder socialista ha aconseguit, aquest cop sí, la investidura, amb menys vots i escons que fa sis mesos, però molta més capacitat d'entendre's amb altres formacions. Un tarannà que li ha servit per desbloquejar el govern però que haurà de ratificar per governar durant tota la legislatura.

PORTAVEU DE CIUTADANS AL CONGRÉS

Inés Arrimadas De vergonya aliena

La portaveu de Cs i aspirant a heretar el lideratge de Rivera no sembla prendre nota de la desfeta electoral i, des de la seva irrelevància política actual, ha persistit en el radicalisme, en el debat de barra de bar i per postres en una incitació al transfugisme. Gran aportació a un espectacle de vergonya aliena.

ESCRITORA

Laia Aguilar Premi Josep Pla

L'escriptora i guionista barcelonina és la guanyadora del premi Josep Pla, creat per *Destino* l'any 1968 per a obres en llengua catalana, que s'ha atorgat com marca la tradició coincidint amb l'arribada dels Reis d'Orient, amb la novel·la *Pluja d'estels*.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

En perill

Les retallades a TV3 per l'IVA i l'anul·lació de la taxa als operadors d'internet deixen el sector de l'audiovisual al límit de l'aturada.

10
anys

Sentència del TC

El secretari d'organització del PSC, José Zaragoza, posa fre als rumors que apunten que la sentència del TC obligarà José Montilla a avançar les eleccions.

20
anys

Guerra a Txetxènia

L'exèrcit rus anuncia, inesperadament, que atura l'ofensiva contra la capital txetxena, Grozni, apel·lant a raons humanitàries.

Full de ruta

Carina Filella

Els dos factors clau

Interrogat sobre la possibilitat que Catalunya assolís la independència, el professor de ciència política de la UB Xavier Torrens diu en una entrevista que poden llegir al número especial d'aquesta setmana de La República (el setmanari que el diumenge acompanya aquest diari i que aquest cop es dedica de forma monogràfica a radiografiar què ens espera la propera dècada) que només s'albiraria un estat independent en forma de república si durant aquesta dècada es complissin dos factors clau. "Primer, que el percentatge de catalans favorables a la independència arribés a ser de més del 50%. Segon, que es tornés a donar una oportunitat, com la que va succeir el 10 d'octubre del 2017, quan hi havia més de mil periodistes de tot el món mirant Catalunya, després de la brutalitat policial de l'1 d'octubre i el missatge bel·ligerant del rei d'Espanya." Però segons les seves previsions, és improbable que en la propera legislatura hi hagi una oportu-

"L'estratègia intel·ligent és esmerçar les sinergies polítiques a construir aquelles estructures d'estat promeses que mai van arribar a existir"

nitat semblant. "Per tant, l'estratègia intel·ligent és esmerçar les sinergies polítiques a construir aquelles estructures d'estat promeses que mai van arribar a existir i això només s'assolirà amb una aliança entre el govern català i el govern basc, entre ERC, JuntsxCat, el PNB, EH-Bildu i la CUP, en paral·lel al govern de coalició PSOE-Podem." Pedro Sánchez va ser investit ahir president del govern espanyol gràcies a la discutida abstenció d'ERC. Esquerra ha marcat amb aquesta decisió un camí, de tots els possibles que tenia al davant. Un camí que es pot tòrcer de valent si qui ara li ha fregat l'esquena pel seu interès polític –la investidura del tant sí com sí– no compleix els acords signats. El dubte que no els compleixi és més que raonable. El temps, imprevisible, dirà si aquest camí d'ERC ha estat el més encertat. Mentrestant, mireu de seguir "l'estratègia intel·ligent" recomanada pel professor de ciència política i fer reals els dos factors clau que ens calen per assolir la independència.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau

Tsunami a la judicatura

La sentència del 19-D passat del Tribunal d'Estrasburg ha estat un terrabastall a la justícia espanyola, com ho ha estat l'anul·lació de l'euroordre de Llarena, dictada per un tribunal belga. Un tsunami que ha arrasat tot l'estament judicial espanyol, però que ha provocat la reaccionària i venjativa resposta de la JEC (òrgan incompetent), suplantant el TS per inhabilitar el president Torra i desobeint el TJUE negant la immunitat de Junqueras, tot per satisfer la demanda presentada pels seus correligionaris del PP, Cs i Vox.

EN EL JUDICI CONTRA L'1-O, el magistrat Marchena del TS es va passar de llest, vulnerant els drets bàsics d'Oriol Junqueras, en no haver demanat el preceptiu suplicatori a les autoritats europees i fer pública la seva sentència el 14-O, sense esperar la del Tribunal d'Estrasburg del 19-D; una estratègia amb la qual devia especular que la Comissió i el Parlament de la UE seguiria l'anterior línia favorable als seus interessos i podria mantenir empresonat Junqueras. Un fiasco judicial que ara deixa poc marge de maniobra al

Suprem, un cop l'advocacia de l'Estat s'ha definit volent complaure les parts. Ara la patata enverinada la té de nou Marchena, de qui es pot esperar qualsevol subterfugi abans d'admetre que la patxada rebuda posa en evidència la judicatura espanyola. Per dignitat hauria d'acatar la sentència del TJUE i no demanar el suplicatori.

SINTONITZO AMB el que escriu l'Antoni Bassas: "Si el PSOE no estigués segrestat pels guardians de la unitat de la pàtria, aprofitaria la sentència per començar un temps nou." No obstant, té l'oportunitat

“Ara la patata enverinada la té de nou Marchena, que hauria d'acatar la sentència del TJUE

de desmarcar-se de l'extrema dreta i esmenar el terrabastall que ha provocat la justícia espanyola. Consegüentment, hauria de: 1) aplicar els mecanismes legals per destituir els membres del poder judicial, dels alts tribunals i de la JEC, inhabilitant-los per ocupar càrrecs com els que ostenten, sense prejudicis penals si haguessin comès prevaricació; 2) blindar que cap càrrec judicial pugui ser elegit pels partits polítics; 3) refer el Codi Penal, per impedir que es pugui acusar i condemnar per rebel·lió o sedició l'acció política pacífica i democràtica dels representants públics, ni inhabilitar-los per exercir el dret d'expressió; 4) blindar que cap partit polític pugui exercir d'acusació particular i il·legalitzar aquells que en els seus estatuts o en la seva praxi diària defensen la xenofòbia, el racisme o determinades accions antidemocràtiques. Amb això i la neteja d'alts càrrecs policials, seria un primer pas per posar fi a la mal anomenada transició democràtica. El segon pas seria una nova redacció constitucional basada en el dret internacional i en el reconeixement explícit dels Drets Humans de les Nacions Unides.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La bèstia ferida: amb el president Torra

La bèstia, és a dir, l'Estat, està ferida en el seu orgull i per això ens ataca amb totes les armes que té a la mà (de moment sense fer servir els tancs), com ara això, que un organisme administratiu es cregui autoritzat per inhabilitar el president de la Generalitat de Catalunya. Comences a vèncer l'opressor quan no el reconeixes, que és el que ara hem de tornar a fer. És una ment molt diabòlica que ens ha parat un parany perquè ara ens dividim? Jo crec que és simplement la bèstia ferida que es nega a morir, és a dir, l'orgull dels qui no reconeixen que som catalans, que creuen que això, i voler ser lliures, és una amenaça a la seva espanyolitat. No els hem de donar el gust de dividir-nos, ni ara ni mai. Per tant, tots, ara i sempre, fent costat al president, al

nostre president. Només el Parlament de Catalunya, representant de la nostra sobirania, és qui el pot nomenar o destituir. Ningú més.

MONTserrat PAGÈS I PARETAS
Barcelona

'Democràcia en decadència'

Referent a l'article del Sr. Cabana (27/12/2019). Molt d'acord amb el que hi diu. Jo hi he pensat moltes vegades. Churchill va dir que el sistema democràtic era el menys dolent. Però no va dir que fos bo. Crec, com vostè, que la democràcia actual s'hauria de millorar, o potser l'ésser humà. O probablement totes dues coses. El Sr. Lluís Racionero va escriure fa temps el mateix a *La Vanguardia*. Diuen que Einstein va dir: "El món està ple de ximplers. El problema és que el seu vot val igual que el nostre." Amb els dirigents mundials actuals, molts d'ells

elegits democràticament, anem cap al desastre. Jo creia molt en el sistema nord-americà, però cada dia n'estic més decebut. I després de la bestiesa d'ahir del Sr. Trump, amb l'assassinat del general iranià, encara més.

ÀNGEL MARCO
Barcelona

Un 2020 amb valors

El nou any 2020 és un nombre rodó que sembla inspirar successos més importants, tot i ser simplement un any més. Tots pensem en nous desitjos; més que econòmics –encara que també–, personals i socials. Ens agradaria una societat en què prevalgués l'amor, l'amor al proïsme, el respecte, l'honestat, la justícia, la pau, l'empatia, la solidaritat, la responsabilitat, el perdó i la gratitud... Si cada un vetllés per intentar viure

aquests valors no hi hauria tanta discussió i desunió, es buscaria el consens pel bé comú, prevaldria el respecte cap als més grans i/o superiors i cap als nens i nenes; la violència aniria desapareixent gràcies al perdó i a l'amor. Acolliríem aquells que són d'altres races, nacions i/o religions amb sentit de solidaritat, sense que això impedeixi que la justícia actuï perquè cada persona obtingui la seva legalitat al país on habita. Afegiria que per a tot això es requereix humilitat, perquè com diu el refrany, rectificar quan un s'equivoca és de savis. I per acabar vull felicitar pel nou any amb una frase de santa Teresa de Calcuta: "La pau comença amb un somriure." L'optimisme real és un gran bé per a la convivència.

CRISTINA CASALS MASSÓ
Esplugues de Llobregat
(Baix Llobregat)

La frase del dia

“Personalment, m’importa un rave la governabilitat d’Espanya”

Montse Bassa, DIPUTADA AL CONGRÉS PER ERC

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d’història contemporània de la Universitat de Barcelona

Decisió difícil i encertada

En el moment de publicar-se aquest article, Pedro Sánchez farà probablement vint-i-quatre hores que és president del govern espanyol gràcies als 167 vots del PSOE, UP, PNB, Más País, Compromís, Teruel Existe, Nueva Canàries i el BNG, enfront dels 165 vots de la dreta i l’extrema dreta (a l’Estat espanyol fa temps que no hi ha centredreta) i gràcies a l’abstenció d’ERC i d’EH Bildu. Per a ERC no ha estat una decisió fàcil. Ho hauria estat molt més apel·lar a la repressió, als presos polítics i els exiliats i a la manca de voluntat de Sánchez i del PSOE de reconèixer el dret a decidir –un dret fonamental– per instal·lar-se en la comoditat del no o de l’“això no fa amb nosaltres” o del “com pitjor, millor” i seguir fent una política de gestos i de resistència de dubtosos resultats pràctics més enllà de concitar flamarades de protesta.

ERC HA APOSTAT per fer política conscient dels perills que té donar un vot de confiança (en aquest cas una abstenció) a un professional de l’ambigüitat com Sánchez, que, en tres anys, ha passat de “l’Espanya és una nació de nacions” i afirmar que Catalunya és una d’aquestes nacions (entrevista amb Jordi Évole, 30 d’octubre del 2016) a insistir que no permetria mai que la governabilitat d’Espanya depengués dels vots dels independentistes i afirmar que a Catalunya hi ha un “problema de convivència” (investidura de juliol), per passar després (la necessitat obliga) a acceptar que hi ha un conflicte de naturalesa política i admetre la creació d’una taula bilateral de diàleg i negociació per solucionar-ho (discurs d’investidura del gener).

HE APUNTAT en més d’una ocasió en aquestes mateixes pàgines que el pas més difícil per començar a resoldre un conflicte polític és admetre l’existència d’aquest per part del més fort (en els conflictes de sobirania sempre l’Estat) i el re-

coneixement mutu dels actors implicats. Doncs bé, aquest pas sembla que, si més no verbalment i per necessitat, Sánchez ha començat a fer-lo. D’altra banda, que és el que hom reclama amb el “*Sit and talk*”. No és això el que ha aconseguit ERC amb la seva abstenció, fer seure el govern d’Espanya a la taula per parlar, negociar i, en el seu cas, acordar i sotmetre a consulta dels ciutadans de Catalunya el resultat de les converses. I això simplement és fer política.

FER POLÍTICA, SÍ, però, refiar-se, no; d’ací la insistència de Gabriel Rufián en dir que “si no hi ha taula de diàleg, no hi ha legislatura”. I cal recordar-li-ho, a Sánchez, una vegada i les que calgui, perquè ara ell tampoc té marxa enrere, després de convertir-se en la “bèstia negra” de l’extrema dreta, que mai li perdonaran que hagi arribat a la presidència del govern amb una coalició d’esquerres i l’abstenció dels republicans i que intenti obrir un diàleg per solucionar el conflicte polític (com no li han perdonat a José Luis Rodríguez Zapatero que ho intentés en el cas d’Euskadi).

“Cal visualitzar que hi ha voluntat de fer política a Madrid, a Barcelona i a Brussel·les

CAL VISUALITZAR que hi ha voluntat de fer política a Madrid, a Barcelona i a Brussel·les. A Madrid, perquè la taula de governs i el diàleg obren una primera esclatxa –potser encara insuficient i incerta– en el discurs fins ara sense fissures del govern espanyol sobre la unitat d’Espanya i el text sagrat en què han convertit una Constitució pensada per ser interpretada de forma “flexible” (Ernest Lluch). A Barcelona-Catalunya perquè cal demostrar que, fins i tot en circumstàncies adverses, sense les eines adients i amb un autogovern incomplet, hom és capaç de gestionar millor, de forma més eficaç, justa i solidària, els recursos disponibles. En suma, la superioritat republicana, no només moral sinó també de gestió, de la forma d’entendre la política sempre al servei dels ciutadans. I, finalment, a Brussel·les, perquè cal seguir posant en relleu les mancances democràtiques i les contradiccions d’un Estat que es reclama de dret, però que és capaç de convertir en delictes i penalitzar amb cent anys de presó allò que en altres democràcies més madures i consolidades es fa sense problemes. Un Estat on una Junta Electoral Central (JEC) s’arroga actuar com un tribunal i menystenir una sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) i inhabilitar un president de la Generalitat.

ÉS CERT QUE SÁNCHEZ ha apostat fort, ja que, després d’una investidura liderant un govern de coalició d’esquerres –el primer des de 1977– i amb el suport indirecte de l’abstenció d’ERC i EH Bildu, no té més marge de maniobra que tirar endavant amb els suports actuals, perquè no n’hi ha d’altres. I això cal aprofitar-ho per fer política tenint com a objectius prioritaris la llibertat dels presos, l’inici d’un diàleg amb voluntat d’arribar a acords i sense línies vermelles prèvies ni d’una banda ni de l’altra, i la realització de polítiques que amplii el consens entorn dels valors democràtics i republicans.

De set en set

Manel Castaño

Correu, que ja arriben

La festa de Reis dura poc en la vida del nen. La primera vegada no compta, perquè no hi entén res; el treuen de casa un vespre rúfol, l’obliguen a dur un fanalet i l’immergeixen en una gernació cridanera. Després entén que aquell acte de benvinguda a uns personatges sorgits del barroc més xorigueresc és l’obligat preludi a l’estesa de regals de l’endemà. Això dura dos, tres, màxim cinc anys, abans que un company o un parent malèvol li’n descobreixi el secret. Llavors comença a veure que els adults són gent de qui convé desconfiar. Però, abans no arriba aquest moment, ¿no podríem estalviar-los la presència dels polítics locals al final de la desfílada màgica? Segur que els nens no capten encara el relat que els edils aspiren a divulgar, però els pares sí i no convé abusar de la seva paciència, ja prou posada a prova al cap de més de dues setmanes de festivitats. La primera batllessa de Catalunya ha aprofitat la vetllada per dir que Barcelona està “traient cotxes” per ser “més verda” i que vol ser una “ciutat acollidora, on tothom hi pugui trobar casa seva”. El que faci o no faci l’Ajuntament del cap i casal en aquesta mena de qüestions és cosa que depèn de la voluntat política i de la correlació de forces, i no té res a veure amb uns “savis d’Orient” que quan “veieren el nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar” ni amb els costums amb què evoquen aquell esdeveniment. Tenen tot l’any per inculcar consignes en els ciutadans que, resignadament, els mantenen; no és demanar gaire que se n’abstinguin mentre dura la il·lusió infantil.

Sísif
Jordi Soler

Nacional

Puigdemont i Comín deixen l'acta del Parlament

L'expresident renuncia a la seva restitució perquè és incompatible amb l'Eurocambra

Els acusats pel 17-A no seran jutjats per assassinat

L'Audiència Nacional els acusa de terrorisme i indigna les famílies de les víctimes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez és investit i frena pel foc creuat

ÈXIT • Sánchez ajorna fer govern després de superar la investidura entre l'avis dels socis i una dreta que el veu il·legítim **DUR** • ERC s'absté i li posa pressió amb la veu apassionada de Bassa sobre el dolor de la presó **FI** • La taula de governs, pendent

David Portabella
MADRID

La tercera és la bona, fins i tot per a l'autor d'un manual de resistència. Després de ser una raresa a La Moncloa com a únic president estigmatitzat per dues investidures fallides –març del 2016 i juliol del 2019– i sorgit d'una moció de censura, Pedro Sánchez va conquistar ahir a l'edat de 47 anys la primera investidura en coalició amb Podem i amb el marge més estret que ha vist el Congrés en una elecció: 167 vots a favor i 165 en contra, amb 18 abstencions vitals d'ERC i EH Bildu. Atrapat entre la veu de Montse Bassa que lliurava l'abstenció d'ERC amb un discurs ple de dolor per la presó de la germana Dolors i una dreta que el troba il·legítim, Sánchez va fer un gir sobtat: ajorna fer govern enmig del foc creuat i de passada ajorna la taula entre governs. Prefereix guanyar temps.

El fantasma socialista

del *tamayazo* es va esvaïr aviat, els 120 diputats del PSOE van votar per Sánchez com un sol home –al costat de Podem, el PNB, Més País, Terol Existeix, Nova Canàries i el BNG– i el ja investit president jurarà avui a les onze hores del matí el seu càrrec davant Felip VI, després d'un ple en què Pablo Iglesias va acabar plorant amb Pablo Echenique. Les llàgrimes d'Iglesias eren el baptisme del primer govern de coalició que veu Madrid des de la Segona República, un canvi cultural que eleva a partit de govern els sorgits del 15-M i del “sí que es pot!”

Per a Sánchez, el dilema era clar: “O coalició progressista o més blocatge per Espanya.” Va agrair a ERC l'abstenció i va situar JxCat en el club dels “nacionalismes intransigents d'un o altre signe” junt amb el PP, Vox i Cs. “Tenen dues opcions: o continuar amb l'enrabiada o acceptar el resultat. I no els compensa continuar amb l'enra-

biada perquè danya la convivència”, va oferir a les tres dretes. Sánchez va exigir “no traslladar més divisió al carrer” i “esvaïr el clima tòxic” viscut des de disabte al Congrés. “Ningú té dret de monopolitzar el protagonisme”, va sentenciar Sánchez amb una citació de Manuel Azaña. Al seu nou president, el futur vicepresident Iglesias li va

Els 15 dies per a la taula de governs no corren si no hi ha nous ministres

fer un doble prec: “Primer: que davant els intolerants i els provocadors i els que volen portar Espanya al pasat tinguis el millor to. I segon: que tinguis també la major fermesa democràtica.”

“Un cavall de Troia”

En el seu torn, el primer que va fer el president del

PP va ser enarborar una “reivindicació” pública de “la nostra Constitució i el nostre rei, don Felip VI”. Per Casado, Sánchez actua com “el cavall de Troia dels enemics d'Espanya que ja s'han conjurat per destruir-la”. “El terrible és que ha apostat per mantenir-se al govern al preu de canviar el règim i desbordar el règim del 78”, li va reprotxar el líder de l'oposició. “Formar el govern més radical de la història, l'ultra és vostre”, va reblar.

Per part de Ciutadans, Inés Arrimadas va esgotar fins al final les opcions de fer triomfar la croada en favor del transfuguisme: “No hi ha un vot valent entre tot el banc del PSOE?” “Sánchez vol cavar trinxeres i el pitjor de tot és que ho farà des del govern”, hi va afegir.

Ressuscitant ETA

Més decibels va tenir la intervenció de Santiago Abascal, l'ultradreta líder de Vox, que va ressuscitar

La votació de la investidura de Pedro Sánchez

Sí 167		No 165	
PSOE	120	PP	89
Podem	35	Vox	52
PNB	6	Cs	10
Més País	3	JxCAT	8
Terol Existeix	1	Navarra Suma	2
Nova Canàries	1	CUP	2
BNG	1	PRC	1
		CC	1
Abs. 18			
ERC	13		
Bildu	5		

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS

una organització terrorista que va posar fi a la lluita armada el 2011 i que es va dissoldre el maig del 2018. “La companyia asseguradora de la investidura de Sánchez i del seu cop institucional és ETA”, va arribar a dir. Segons Abascal, el de Sánchez “és un govern il·legítim perquè neix de la mentida”. Els diputats de Vox van fer el ritual de sortir de l'hemicicle quan intervenia Oskar Matute, d'EH Bildu, però la coreo-

grafia es prestava a equívoc quan van entrar en el moment en què era cridada Mireia Vehí (CUP), com si desitgessin escoltar l'antisistema. El que més va escandalitzar d'Abascal, però, no va ser que fes reviure ETA, sinó l'esment a la darrera víctima de la violència masclista a Esplugues –algun diputat del PSOE va arribar a aplaudir pensant que això era tot– només com a pas previ per criminalitzar magribins i afga-

Les frases

“O coalició progressista o més blocatge a Espanya dels nacionalistes intransigents”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“El terrible és que aposta per mantenir-se al preu de canviar el règim i desbordar el del 78”

Pablo Casado
PP

“La companyia asseguradora de la investidura de Sánchez i del seu cop institucional és ETA”

Santiago Abascal
VOX

“Davant intolerants i provocadors, tingues, president, el millor to i la major fermesa democràtica”

Pablo Iglesias
UP

“Creu que m'importa la governabilitat d'una Espanya que té la meua germana i el meu govern pres?”

Montse Bassa
ERC

“Sánchez vol cavar trinxeres i el pitjor de tot és que ho farà en el govern. No hi ha cap valent al PSOE?”

Inés Arrimadas
CS

L'APUNT

Sassoli desbrossa el camí a Torrent

Òscar Palau

La JEC es va tornar a cobrir de glòria divendres quan es va atorgar d'una tacada la facultat de depositar el president Torra –usurpant funcions que són del Parlament o, en tot cas, del Suprem, que en el seu dia ja la va desautoritzar quan havia exclòs Carles Puigdemont i Toni Comín de les llistes europees– i de passar al davant del TJUE per dictaminar que Oriol Junqueras no és eurodi-

putat. El president del Parlament Europeu, David Sassoli, la va deixar en ridícul dilluns quan la va obviar i va acceptar el pres polític, i alhora va mostrar el camí perquè Roger Torrent el pugui imitar en el cas Torra, si cal. És clar que potser les conseqüències no seran les mateixes... o és que la justícia espanyola s'atrevirà a acusar-los penalment tots dos per desobediència?

GRÀFIC: EL PUNT AVUI / FOTO: EFE

nesos per casos de violacions. “Sap que els uneix a tots? Que són masculistes”, va rebatre posteriorment la portaveu del PSOE, Adriana Lastra, que va evocar que els espanyols lideren les estadístiques.

De Rufián a Bassa

El que Sánchez no sospitava quan va planificar la investidura per Reis és que es trobaria una republicana que li donaria una abstenció imprescindible per

a ell i que ho faria amb el dolor de qui abans celebrava un dia familiar i que ara veu la germana Dolors Bassa a través d'un vidre. “Personalment vostè creu que m'importa la governabilitat d'una Espanya que té la meua germana i el meu govern presos? M'importa un rave!”, va etzibar Bassa. ERC va voler que el fil de veu de la presó arribés amb Montse Bassa, que portava una samarreta amb la cara de Dolors i

de Carme Forcadell, però el missatge elegit el dia de votar abstenció semblava precedir un no frontal i no l'abstenció exigent però en to més suau que havia desplegat Gabriel Rufián dissabte. Sánchez no tenia rèplica i el clam de Bassa –“no només els jutges, vostès també són botxins”– no va tenir resposta. Però al PSOE no sabien on mirar.

Inamovible en el no a Sánchez, la portaveu de

JxCat, Laura Borràs, va equiparar l'aspirant a un Groucho Marx que canvia de principis. “No podem votar contra Catalunya i favor de la repressió”, va afirmar. Al final de la seva intervenció, Borràs es va acostar a Sánchez i li va lliurar la nota del Parlament Europeu en què el president de la cambra, David Sassoli, fa constar els noms d'Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín com a eurodiputats.

Sánchez la va recollir i va col·locar el document al fons de tot de la seva carpeta. Pel que fa a la CUP, Mireia Vehí va oferir els anti-sistema per “articular una aliança antifeixista”. “Ens posem a disposició”, va dir. Un dels més aplaudits va ser el portaveu del PNB, Aitor Esteban, que va dir al PP: “Si votem la candidatura de Sánchez és perquè el rei proposa el suposat felló.” Però també Joan Baldoví (Compromís) va encendre la cambra amb el seu reconeixement a la dreta: “Em vaig equivocar amb la til·la. Vostès no necessiten til·la, vostès necessiten educació.” Més veement va ser el portaveu d'EH Bildu, Oskar Matute, amb un cant a tots els pobles. “Unim la nostra veu als que criden *Galiza Ceive*, als milers de catalans que van sortir l'1 d'octubre a defensar les urnes i la democràcia...”, va recitar. Per a Iñigo Errejón, “aquest govern hauria d'haver nascut fa quatre anys”.

La pressa per ser investit per Reis esdevé ara una calma relaxada

Un dels més aplaudits va ser Tomás Guitarte, de Terol Existeix, que va resistir l'assetjament a través del correu, del mòbil i de pintades al seu poble, Cutanda. La canària Ana Oramas va convidar a fer una reflexió a tots els que etiqueten enemics en funció del que desitgen: “Els que ara m'aplaudeixen em deien de tot fa dies si votava sí. Ni jo soc una fatxa, ni els del PSOE i Podem van amb terroristes.”

La gestió dels temps per part de Sánchez va tornar

a viure ahir un ensurt que desafia la urgència del “com més aviat millor”. En funcions des del 28 d'abril, va forçar una repetició de les eleccions estatals el 10 de novembre i ha forçat un ple d'investidura el cap de setmana de Reis seguint un guió d'urgència que no respectava ni el Cap d'Any ni la cavalcada.

Frenar l'ànsia de Podem

Assolida la investidura que tant se li resistia i amb Iglesias cantant l'alineació de qui s'endú al govern com a ministre o alt càrrec, el que va fer Sánchez a la tarda va ser congelar el temps: no dirà el nom dels ministres socialistes ni formarà el nou govern fins a la setmana que ve. El desconcert dels socis de coalició, de Podem, àgils en la filtració de ministres i secretaris d'Estat, com ara Juan Carlos Monedero, era total. “Intuíem que seria aquesta setmana”, va admetre sense dissimular la sorpresa Pablo Echenique, negociador de la coalició per part de Podem. Per Catalunya, la demora té un efecte directe: la taula de governs Estat-Generalitat pactada entre el PSOE i ERC s'ha de constituir en els quinze dies següents a la formació de govern. I si no hi ha govern, la taula no té termini i els dies no corren. El futur de Quim Torra per culpa de la inhabilitació de la JEC i l'esperat pronunciament del Tribunal Suprem sobre la immunitat d'Oriol Junqueras són part del paisatge de fons d'aquesta decisió de Sánchez d'aturar ara el temps i refugiar-se al racó de pensar. El contradictori és que ho fa després de contaminar el dia de Reis als implicats i de fer dormir els diputats del PSOE a Madrid. ■

“No podem votar contra Catalunya i a favor de la repressió”

Laura Borràs
JXCAT

“Si avui votem per la candidatura de Sánchez és perquè el rei ha proposat el suposat felló”

Aitor Esteban
PNB

“Unim la nostra veu als que criden 'Galiza Ceive', als milers de catalans que sortien a defensar urnes l'1-O”

Oskar Matute
EH BILDU

“Aquest govern hauria d'haver nascut fa quatre anys”

Iñigo Errejón
MÁS PAÍS

“Més enllà de la investidura cal articular una aliança antifeixista. Ens posem a disposició”

Mireia Vehí
CUP

“Els que m'ovacionen ara em deien de tot si votava sí. Ni soc fatxa, ni el PSOE ni Podem van amb terroristes”

Ana Oramas
COALICIÓ CANÀRIA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Azaña contra Azaña

DUEL • Sánchez cita el president republicà i Casado li torna la cita i 'afilia' Felip VI al PP **TRÀNGOL** • La diputada dels comuns Aina Vidal desafia el dolor per donar el sí i tots l'ovacionen, menys Vox **REI** • Esteban creu que el PP irrita La Zarzuela

David Portabella
MADRID

Les cites són agraïdes perquè sí. Regalen una autoritat a qui les diu, no és obligatori haver llegit l'autor de la cita i poden ser descontextualitzades per avalar una posició i també la contrària, sobretot si l'autor és mort, perquè aleshores el dret a protesta de l'al·ludit es veu reduït i no acostuma a presentar querelles per drets d'autor. En un moment en què els lectors de la premsa de dretes creuen que el rei Felip VI —el mateix que ells han biografat amb epítets com “el rei millor preparat” — va ser enganyat amb candidesa i enviat de viatge oficial a Cuba per poder presentar el govern de coalició del PSOE i Podem sense el cap d'estat de cos present a Madrid, Pedro Sánchez va citar Azaña i el Congrés es va agitar. “Com va dir un compatriota de bé, el president de la República, Manuel Azaña...” va arrencar, i la dreta va viatjar als anys trenta amb una esbrancada d'època i coral del PP, Vox i Cs abans d'escoltar quina era la cita. “Sí, el president de la República d'Espanya...” va recalcar Sánchez. I els diputats d'UP van saltar de l'escó amb Pablo Iglesias a ovacionar-lo durant mig minut.

“Es comprovarà una vegada més el que mai hauria d'haver estat desconegut. Que tots som fills del mateix sol i tributaris del mateix rierol”, va dir Sánchez citant Azaña. “Vivalrey!”, va cridar un diputat del PP sincopant el que en castellà normatiu de la RAE es pronuncia com a “Viva el rey!”.

La cita d'Azaña —del seu discurs *Pau, pietat i perdó*, pronunciat el 18 de juliol del 1938 al Saló de Cent de l'ajuntament de Barcelona— que Sánchez va esgrimir en la seva primera investidura triomfant era tan innòcua per al PP que Mariano Rajoy va utilitzar la mateixa cita el 2017 per llançar una apel·lació al president Carles Puigdemont. I quan va arribar el torn de rèplica, el president del PP, Pablo Casado, va voler demostrar que si hi ha dues Espanyes també hi pot haver un Azaña que sigui arma llancívola contra Azaña. “Ara que ens cita Azaña, jo recordo una altra frase: «Els tolero que ataquin la república, però mai els toleraré que ataquin Espanya»”, va etzibar el líder del PP. I aleshores va irrompre a la tribuna el líder de Vox, l'ultradretà Santiago Abascal, per demostrar que, si un dia ja va citar Unamuno desafiant Millán Astray —sí, en

La diputada d'UP Aina Vidal, amb el ram de flors per haver assistit al ple tot i la seva greu malaltia. A sota, Pablo Casado felicitant Pedro Sánchez ■ EFE

aquest ordre i no a la inversa— ara es pot fer seva una cita d'Azaña sense protector estomacal. “Hem pensat el mateix, Casado i jo, que ambdós hem llegit millor Azaña que vostè, senyor Sánchez. I Azaña va dir el 18 d'octubre del 1936 per animar els seus que no volien fer front a la insurrecció: «Us tolero, us permeto i us admeto que no us importi la República, però no us tolero, no us permeto i no us admeto que no us importi Espanya». I a vostès no els importa Espanya!”, va exclamar Abascal. Al tancament d'aquesta edició, La Zarzuela no confirmava si Felip VI estava seguint el debat per la televisió i si un funcionari gentil com ara Jaime Alfonsín va fingir que saltaven els ploms per evitar-li veure que Sánchez, Casado i Abascal competien en fidelitat a Azaña. Casado, però, va entonar una oda al rei com si l'afiliés al PP. “Mal favor li fa. Intueixo que no deuen estar gaire contents a La Zarzuela”, va dir el portaveu del PNB, Aitor Esteban. “És curiós! Perquè si estem en una investidura de Sánchez és perquè el rei ho ha volgut! Resulta que podia haver proposat Casado, Abascal o Arrimadas i ha proposat el *felón* de Sánchez! Quina irresponsa-

bilitat del rei, oi, segons vostès?”, va etzibar Esteban. Iglesias va evocar que Joan Carles I ja intuïa que la continuïtat de la corona passava per defugir la dreta.

Després de llançar-se Azaña pel cap, el Congrés es va recordar a si mateix que està format per dones i homes amb les seves circumstàncies com ara Aina Vidal, diputada barcelonina d'En Comú Podem que la nit de Reis va commoure amb l'anunci que la malaltia que justificava la seva absència és un càncer del qual es tracta i que tot i així ahir va ocupar l'escó amb un rostre que desafiava el dolor fins i tot per seure. El primer a citar-la va ser Sánchez, que li va agrair la presència i el seu sí clau. I els diputats de tots els partits es van posar dempeus i van ovacionar Vidal, des de Casado a Vehí passant per Rufián, amb l'única excepció de Vox. Quan una diputada del PP va informar Iván Espinosa de los Monteros del cas i del càncer, fins i tot ell i només ell entre els escons de Vox va aplaudir quan va ser citada per Iñigo Errejón, per Iglesias i per Inés Arrimadas. Al final del ple, Iglesias li va fer arribar un ram de flors. Passava el torn de batallar a cop de cita en favor de respectar les batalles importants. ■

Borràs va aprofitar el ple per entregar a Sánchez la resolució de l'eurocambra sobre Junqueras, Puigdemont i Comín ■ EFE

JxCat obre una porta al diàleg si l'Estat s'avé a “rectificar”

■ Borràs demana al PSOE propostes concretes sobre Catalunya ■ La CUP fa un al·legat antifeixista adreçat a Vox

F.E.
BARCELONA

La repressió en el seu conjunt, i episodis recents i més específics com la inhabilitació decretada per la Junta Electoral Central (JEC) contra el president Quim Torra, va ser un dels arguments que la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, va esgrimir ahir per justificar el vot contrari de la formació a la reelecció de Pedro Sánchez. Era l'esperat. Malgrat això, Borràs va obrir una porta —molt tímida, això sí— a la possibilitat d'encetar un diàleg amb el govern de l'Estat, si aquest “rectifica” tant en les seves polítiques com en les maneres de fer. “Rectifiquin, perquè són vostès els que circulen en sentit contrari a la ruta del dret”, va exposar la representant de JxCat, que va afegir que el judicial és un dels àmbits on s'ha de fer més patent aquest propòsit d'esmena amb mesures, o decisions, com ara declarar nul “un judici construït des de la vulneració de drets fonamentals”. Pel que fa als àmbits d'actuació estrictes de l'executiu, Borràs va indicar que si Sánchez vol trobar la com-

plicitat de l'independen-
tisme català de centredreta haurà de formular propostes concretes, i no únicament “cosmètiques”, per desencallar el conflicte català.

La CUP, al seu torn, va ser un dels altres grups que es va decantar pel no

Les frases

“Rectifiquin, perquè són vostès qui circulen en sentit contrari a la ruta del dret”

Laura Borràs
PORTAVEU DEL GRUP DE JXCAT

“Cal una aliança antifeixista a carrers i institucions davant la dreta i la ultradreta”

Mireia Vehí
DIPUTADA DE LA CUP

al PSOE. Davant les veus que els acusen d'haver-se alineat amb la mateixa presa de posició que el PP o Vox, la diputada anticapitalista Mireia Vehí va fer un al·legat antifeixista: “No suporten ni la pluralitat ni la intel·ligència ni la dissidència. Per això insulten”, els va censurar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC endureix el seu discurs per la situació dels presos

■ Montse Bassa enfervoreix la investidura amb una proclama: “M’importa un rave la governabilitat de l’Estat” ■ La germana de l’exconsellera de Treball no se n’està de qualificar el PSOE de “botxí”

F. Espiga
BARCELONA

Durant la jornada final del debat d’investidura, on almenys d’entrada les intervencions dels grups semblaven condemnades a quedar en un segon pla enfront d’una votació que es preveia ajustada i on ningú les tenia totes, ERC va voler alterar el guió. Montse Bassa, germana de l’exconsellera de Treball Dolores Bassa, condemnada a 12 anys de reclusió, va ser qui va prendre ahir la paraula amb un discurs dur, que en absolut va passar inadvertit, i que va estar lluny de mostrar-se contemporitzador amb l’a-

cord amb el PSOE o el que s’espera de la legislatura que comença a caminar. “M’importa un rave la governabilitat de l’Estat”, va arribar a dir, en la que va ser una de les frases que quedaran enregistrades en la memòria col·lectiva de la jornada, i que va provocar la fúria d’alguns diputats de les bancades del Congrés dels Diputats ocupades per les dretes, i que van replicar amb crits com ara el de *colpista*.

L’al·locució de Bassa tenia com a objectiu primer i central posar els presos i els represaliats en el centre del relat. Des d’un enfocament molt vivencial, i per tant personal, la dipu-

La frase

“On és el PSOE? Està satisfet que hagin condemnat la meva germana a 12 anys de presó?”

Montse Bassa
DIPUTADA D’ERC

tada republicana va admetre que la seva consciència li dictava votar que no a la investidura de Sánchez —en aquest context és quan va confessar que la governabilitat d’un estat “que manté la meva germana i el meu govern a la presó” li importa més aviat poc, o gens—, però

Montse Bassa passant per davant de Pedro Sánchez després de la seva intervenció d’ahir al debat d’investidura ■ EFE

que acatava l’abstenció final “des la gestió de la ràbia i la impotència i des d’un gran escepticisme” per donar una “oportunitat al diàleg” per resoldre el conflicte català.

Després de presentar-se com “una familiar d’una presa política” a qui “han robat un tros de vida”, Montse Bassa va ser especialment punyent amb el PSOE, al qual va qualificar de “botxí”. “Si són a la presó és perquè vostès volen que hi siguin”, va continuar referint-se als socialistes, ja que “és a la seva mà fer i canviar les lleis” que puguin revertir aquesta situació. En aquest mateix to, va censurar que hi hagi diputats i partits que s’alegrin de la situació dels presos i el seu entorn i, sobre això, va tornar a ser molt explícita en el seu missatge cap als escons que ocupava Pedro Sánchez i els seus: “On és el PSOE? S’alegra del nostre dolor? Se sent satisfet que hagin condemnat la meva germana i els seus companys a 12 i 13 anys?”, va reblar. ■

VIATJO SENSE LIMITS

AMB TÍTOL VIATGES JA EM VAL!

T-usual
1 zona

T-casual
1 zona

La millor manera de viatjar ja té títol

Si viatges de manera usual amb transport públic, tens un nou títol integrat que et permet viatjar durant 30 dies de manera il·limitada.

Si viatges de manera casual amb transport públic o et moues amb altres mitjans, aquest títol integrat de 10 viatges és el que més et convé.

ATM Àrea de Barcelona
Autoritat del Transport Metropolità

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ministeris en espera

FRE • Després de la investidura a correcció, Pedro Sánchez no farà pública la composició de l'executiu fins la setmana que ve
FIXOS • Sembla que continuaran Carmen Calvo, María Jesús Montero, Teresa Ribera, Nadia Calviño, José Luis Ábalos i Fernando Grande-Marlaska
PODEM • Els d'Iglesias tindran cinc carteres, amb el catedràtic Manuel Castells a Universitats

J.A.
BARCELONA

Amb un Pedro Sánchez fent seva la dita de la tercera és la bona i amb una de les nits més plàcides i tranquil·les que deu haver tingut en els últims mesos, encara que amb Pablo Iglesias ocupant una de les vicepresidències, l'ara sí investit president espanyol donarà a conèixer la setmana que ve els responsables de les carteres del nou govern. Fonts socialistes desmentien ahir mateix, després del ple d'investidura, convocat a cuitacorrens en cap de setmana i al mig de les festes nadal·lenques, que la intenció de Sánchez fos que divendres ja ocupessin les seves cadires en la primera reunió del Consell de Ministres de la catorzena legislatura.

Malgrat tot, els últims dies ja han començat a circular alguns noms dels *afortunats* i *afortunades* que tindran com a principal objectiu posar sobre la taula com més aviat millor la proposta de pressupost general que faci visibles els acords del govern de la coalició d'esquerres amb Unides Podem. I és que, un cop superada l'ajustada investidura, el repte del nou executiu serà mantenir els fràgils suports i no tornar a caure quan es plantegin els números sobre la taula.

Oficialment serà el rei Felip VI qui podria conèixer la composició del nou executiu ampliat de Sánchez un cop l'ha citat per avui a les onze del matí per jurar o prometre el càrrec després que la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, li comunicés ahir mateix el resultat de les votacions. La llista superarà els 18 càrrecs del que ha estat el govern en funcions socialista durant 254 dies des de les eleccions del 28 d'abril de l'any passat. De les negociacions entre el PSOE i Podem sí que han transcendit les cinc carteres que la formació d'Iglesias portarà durant la legislatura. Començant pel mateix cap de llista, que tindrà la vicepresidència d'Afers Socials, un dels noms que el sector català d'En Comú Podem ha aconseguit situar és el del catedràtic de sociologia a la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) i economista Manuel Castells (Hellín 1942) al capdavant del Ministeri d'Universitats. De fet, ahir mateix va assistir al ple acompanyat de l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i d'altres membres dels comuns al ple. Castells va ser defen-

Sánchez amb Calvo i Montero amb Grande-Marlaska, que continuaran. Castells també va assistir al ple ■ EFE

En funcions uns dies

Tot i que Pedro Sánchez jurarà o prometre el càrrec avui a La Zarzuela, no té previst explicar la composició i la distribució del govern fins la setmana que ve i, per tant, hi haurà nou ministres en funcions.

del referèndum de l'1-O, ha rebut nombrosos premis i títols honorífics i és autor d'una trentena de llibres. Per a aquest ministeri, que se separarà del de Ciència, al qual estava vinculat fins ara, també havien sonat diversos noms, com ara el de Rosa Lluch, professora d'història medieval a la Universitat de Barcelona i filla de l'exministre socialista Ernest Lluch, assassinat per ETA fa 19 anys, que va ser candidata a senadora. Podem completarà la seva presència en el nou executiu amb l'actual portaveu de la formació, Irene Montero, que ocuparà la cartera d'Igualtat, mentre que el coordinador d'Izquierda Unida, Alberto Garzón, portarà la de Consum i la gallega Yolanda Díaz estarà al capda-

vant del Ministeri de Treball.

Però en aquest nou organigrama del govern de coalició, els d'Iglesias també han començat a perfilar les persones que han d'ocupar altres alts càrrecs, com és el cas del secretari d'estat de Drets Socials i el de l'Agenda 2030, tots dos dependents de la vicepresidència d'Afers Socials, que també inclourà Benestar Animal i l'Imsero, que la formació va confirmar ahir que recauran en l'actual responsable econòmic de Podem, Nacho Álvarez, i la portaveu adjunta del grup parlamentari, Ione Belarra, respectivament. Iglesias també posarà de cap de gabinet l'exgeneral Julio Rodríguez, que va ser el cap de l'estat major de la Defensa (Jemad) durant el govern de

Zapatero, i que substituirà Pablo Gentili, que va deixar el càrrec l'11 de desembre passat per entrar al govern de l'Argentina.

Els que repetiran del PSOE

Tot i que encara és una incògnita saber quina serà la resta de la composició de l'executiu que ha de decidir Sánchez, que continuarà uns dies més amb uns ministres en funcions, fonts dels socialistes sí que han confirmat que Carmen Calvo mantindrà el càrrec de vicepresidenta primera i ministra de la Presidència i Relacions amb les Corts, mentre que María Jesús Montero continuarà al capdavant d'Hisenda i guanyaria pes assumint també la funció de portaveu en detriment d'Isabel Celaá. El president del govern espanyol també renovaria la confiança en Teresa Ribera al capdavant del Ministeri per a la Transició Ecològica, i en Nadia Calviño al capdavant del d'Economia i Empresa, ja que Sánchez s'hi va compro-

La legislatura del primer govern de coalició tindrà més ministeris i cinc estaran en mans de Podem

metre durant l'última campanya electoral. D'altres que semblen tenir un càrrec garantit al nou executiu són els actuals ministres de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, i el de Foment, José Luis Ábalos.

Sánchez també té el repte de no repetir alguns errors del passat en la configuració d'aquest nou executiu. Després de la moció de censura a Mariano Rajoy del juny del 2018, els ministres que va proposar van jurar el càrrec el dia 7 de juny i una setmana després ja va tenir la primera dimissió del de Cultura i Esports, Màxim Huerta, per un cas de frau fiscal de feia més de deu anys. El va substituir José Guirao, però no va ser l'únic canvi que Sánchez va haver de fer, ja que l'11 de setembre d'aquell mateix any va dimitir Carmen Montón del càrrec de ministra de Sanitat, Consum i Benestar Social després de les informacions anònimes que assenyalaven unes suposades irregularitats en el seu títol de màster obtingut a la Universitat Rey Juan Carlos de Madrid. El jutjat va acabar arxivant el cas el 28 de novembre quan ja l'havia substituït en el càrrec María Luisa Carcedo. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

El contraatac

Els, il·lusos, ho tenien tot pensat, tot estudiat i tot preparat perquè, iniciant un contundent atac amb una *lawfare* —que és un ús indegut dels procediments legals per aparentar legalitat per tal d'atacar l'enemic—, conjuntament amb tots els altres estaments de repressió estatals, poguessin posar fi per una llarga temporada al procés i al problema català. Atesa la seva miopia, esbiaixada per un insuportable i ridícul sentiment de superioritat moral i patriòtica, que clarament va néixer i créixer en el franquisme i que encara els dura, no han entès mai que la Unió Europea és molt més que un club de països on els pobres poden anar a pidolar subvencions i ajudes als rics.

Per sort per a nosaltres, la UE també és un espai en què l'economia, la banca i el dret hi tenen molt a dir, i avui no m'imagino, vist el que hem vist, com estaríem els catalans sense la contenció que imposa la democràcia europea. És cert que de vegades hem criticat la UE perquè no actua més ràpidament i més contundentment davant de les envestides antidemocràtiques de tots els aparells de l'Estat espanyol, però, com hem dit molts, sovint resistir i persistir és una condició necessària per assolir

l'èxit. Segurament els obcecats amb la *lawfare* no han pensat que les víctimes també podrien contraatacar els cops des d'un terreny neutral on el dret s'utilitza per fer dret i impartir justícia i no per fer la guerra bruta a l'enemic.

I Europa i el dret internacional ens ofereixen aquest espai de justícia en què a partir d'aquest any veurem com van caient moltes estratègies malicioses i deixaran al descobert les vergonyes d'un estat que té totes les principals institucions ocupades per una majoria que per defensar la seva pàtria i la seva unitat està disposada a sacrificar qualsevol dret, per més elemental i bàsic que sigui.

El tràmit del procés d'investidura del nou govern de progrés espanyol ha estat un espectacle que em nego a definir com a deplorable perquè els catalans ja fa temps que els coneixem i coneixem com actuen al Parlament de Catalunya, però sí que ha estat un canvi radical i que ens avisa de com serà la nova legislatura.

El cop d'estat de la JEC només es pot entendre com una desesperació per boicotejar la investidura d'aquest estat profund. I pretendre la suspensió del president de Catalunya i enfrontar-se a la sentència del TJUE despos-

David Sassoli, president del Parlament Europeu ■ PATRICK SEEGER / EFE

seint de la condició d'europarlamentari Oriol Junqueras, vist des d'Europa, és molt revelador de fins on estan disposats a arribar. És a dir, un òrgan administratiu sense competències, d'una taca, pretén desposseir d'uns càrrecs electes el president de la Generalitat i Oriol Junqueras i contravenir així una sentència favorable del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Voleu més ofuscació patriòtica?

Però el president del Parlament Europeu, David Sassoli, no és un prevaricador, i just el dia de Reis ha fet públic el comunicat en què reconeix la condició d'eurodiputats de Carles Puigdemont, d'Oriol Junqueras i de Toni Comín, esperant que en la sessió del dia 13 de gener puguin prendre possessió dels seus escons. Simplement, el que fa el president del Parlament Europeu és "seguir la sentència del TJUE del 10 de desembre del 2019". Ja veurem com reaccionen els de l'orgull espanyol...

Malgrat la sentència i l'acreditació com a europarlamentaris de Carles Puigdemont i d'Antoni Comín, el magistrat Pablo Llarena no va reaccionar per retirar la petició d'extradició i ha hagut de ser el jutge belga que entén del cas qui ha hagut de suspendre les euroordres "per gaudir d'im-

munitat". El prestigi de la justícia espanyola a l'exterior s'està esfondrant per moments i cada vegada que s'enfronta amb els seus homònims europeus i amb la justícia internacional queda en evidència. I tot just ara comencen els contraatacs a aquesta *lawfare*. Ens divertirem.

El procés de Catalunya i la candidatura del nou govern de progrés ha fet sortir tots els fantasmes del franquisme de totes les institucions, i ens hem adonat que Espanya és molt franquista. Potser el desprestigi internacional és una oportunitat per fer neteja del règim del 78.

VI Beca dels Premis Carles Rahola

Convocatòria

Beca al millor projecte professional de recerca en l'àmbit de la història del periodisme a les comarques gironines.

Termini de presentació de les sol·licituds: 13 de gener del 2020

Dotació del premi: 3.000 euros

Més informació i bases: www.premiscarlesrahola.cat/beca2019

Ho organitza

Hi col·laboren

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont renuncia a la restitució en aquest mandat

■ El president exiliat i Comín entreguen l'acta de diputat al Parlament per entrar a l'eurocambra ■ Mascarell i Mohedano són els següents de la llista de JxCat i ERC per accedir als últims escons que ocupaven llaços grocs

Emili Bella
BARCELONA

Si quedava alguna possibilitat de restituir Carles Puigdemont a la presidència de la Generalitat en aquesta legislatura va quedar liquidada ahir. El dirigent de JxCat va renunciar formalment a l'acta de diputat al Parlament –imprescindible per ser escollit cap de govern– com a tràmit previ per esdevenir membre de ple dret de l'eurocambra, dilluns a Estrasburg. El president exiliat va entrar al migdia al registre la renúncia a l'acta, atès que els dos càrrecs són incompatibles. En l'escrit, enviat des de Waterloo i adreçat a la mesa, Puigdemont demana que s'apliqui “amb caràcter immediat” la seva marxa “amb totes les conseqüències i efectes jurídics”.

El mateix va fer l'eurodiputat Toni Comín, que a Europa es va presentar com a número dos de Puigdemont però al Parlament

Puigdemont i Comín, a l'entrada del Parlament Europeu després de recollir les acreditacions definitives, dilluns ■ ACN

era diputat d'ERC.

Desapareixeran així tots els llaços grocs que ocupaven els escons buits deixats pels presos polítics i els exiliats. Els de Puigdemont i Comín els ocupa-

ren en principi l'exconseller Ferran Mascarell i l'exdiputat Fabián Mohedano, respectivament, que són els següents a les llistes de JxCat i ERC. Mascarell és regidor de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona i un dels impulsors de la Crida Nacional de Puigdemont i Jordi Sánchez (fora part de la direcció).

ria en principi l'exconseller Ferran Mascarell i l'exdiputat Fabián Mohedano, respectivament, que són els següents a les llistes de JxCat i ERC. Mascarell és regidor de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona i un dels impulsors de la Crida Nacional de Puigdemont i Jordi Sánchez (fora part de la direcció).

ria en principi l'exconseller Ferran Mascarell i l'exdiputat Fabián Mohedano, respectivament, que són els següents a les llistes de JxCat i ERC. Mascarell és regidor de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona i un dels impulsors de la Crida Nacional de Puigdemont i Jordi Sánchez (fora part de la direcció).

Ni Puigdemont ni Comín no delegaven el vot, de manera que, excloent la CUP, JxCat i ERC tornaran a sumar més escons (66) que Ciutadans, el PSC, els comuns i el PP sumats (65).

A l'eurocambra els esperen. Junqueras, Puigdemont i Comín ja tenen perfil propi al web de la institució, l'endemà que el Parlament Europeu comuniqués internament que dilluns prendrà nota de la seva condició d'eurodiputats. El perfil de Junqueras inclou una fotografia del president d'ERC en la

La xifra

66

escons tornaran a sumar JxCat i ERC amb la substitució de Puigdemont i Comín, que no delegaven el vot.

seva etapa prèvia d'eurodiputat, entre els anys 2009 i 2014.

D'altra banda, la secció quarta del contenciós del Tribunal Suprem té previst reunir-se demà per estudiar si suspèn de manera urgent, i a petició de la defensa de Junqueras, l'execució de l'acord de la Junta Electoral Central (JEC), que pretén impedir-li accedir a l'acta d'eurodiputat. El tribunal hau-

La JEC ordena que l'escó de Torra quedi vacant “immediatament”

■ Els vots particulars consideren, però, que l'atribució correspon al Parlament

Òscar Palau
BARCELONA

Després d'avançar-la divendres passat, la Junta Electoral Central va fer pública ahir a primera hora de la tarda la resolució oficial que ordena a la junta electoral provincial de Barcelona que “de manera immediata” declari vacant l'escó de Quim Torra al Parlament i expedeixi la credencial de diputat al següent membre de la llista de JxCat. La notificació de

la inhabilitació exprés com a diputat, que si realment es fes efectiva no queda clar que també ho sigui automàticament per al càrrec de president, va arribar després que ahir al matí Torra fes arribar un escrit a la JEC –similar al que ja havia enviat poques hores després de la primera notificació per correu electrònic a la junta de zona, en mans de qui ara mateix està la patata calenta– en què li reclamava la suspensió de l'execució de l'acord perquè entén que “vulnera drets fonamentals” i és una resolució “radicalment nul·la de ple dret i ineficax”. A més, sosté que vulnera el seu dret a

la tutela judicial efectiva, ja que ell mateix ja els fa avinent la intenció, tan bon punt rebés la notificació, de presentar un contenciós administratiu davant el Tribunal Suprem contra la resolució de la JEC, i de demanar-li com a mesura “cautelaríssima” la suspensió dels seus efectes. Fonts properes a Torra asseguraven ahir al vespre que la defensa està estudiant en detall el text, de 25 planes, i que la presentació del recurs al Suprem es farà “en les pròximes hores”. De fet, la sentència d'inhabilitació dictada pel TSJC el 19 de desembre no és ferma, ja que en darrer terme serà el mateix

Suprem qui haurà de decidir sobre el recurs de cassació presentat per la defensa de Torra, que ja va anunciar també que demanarà a aquest tribunal que presenti una qüestió prejudicial sobre el cas al Tribunal de Luxemburg.

Durs vots particulars

En tot cas, la resolució oficialitzada ahir per la JEC inclou els vots particulars signats per 6 dels seus 13 membres, que mostren el seu desacord amb la decisió. Els discrepants consideren que la JEP, que inicialment va desestimar els recursos del PP, Cs i Vox, que demanaven la inhabilitació immediata del pre-

sident, abans que hi entrés la JEC, s'hauria d'haver mostrat incompetent per resoldre'ls, ja que correspon al Parlament l'atribució d'aplicar la sentència del TJSC, segons la doctrina dels últims anys de la mateixa JEC en l'aplicació de l'article 6.2 de la Lreg a alguns càrrecs locals. “Assumint el que en altres ocasions hem mantingut, considerem que no

correspon a aquesta junta l'enjudiciament de situacions d'incompatibilitat dels parlamentaris”, resalten els vots, abans de recordar que no està entre les competències de la JEC la destitució de diputats. Per això demanen que s'estimi el recurs presentat per Torra, ja que sostenen que ja s'ha de declarar nul el primer acord de la junta provincial, ens que

rà d'estimar si accepta o no les mesures cautelarisimes plantejades ahir per l'exvicepresident de la Generalitat, que argumenta que, en cas contrari, se li provocarien danys "irreversibles" i perjudicis "d'impossible reparació", ja que el Parlament Europeu compta amb la seva presència dilluns a Estrasburg.

"Els drets de Junqueras, en impedir-li exercir com a eurodiputat des del 2 de juliol del 2019, estan sent actualment, constantment i permanentment vulnerats i ha de poder exercir-los de manera immediata, i ja especialment el 13 de gener del 2020, quan serà reconegut pel mateix Parlament Europeu", defensa el recurs, redactat per l'advocat Andreu van den Eynde. Junqueras té l'aval del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que li reconeix la immunitat des del moment que va ser escollit, i el del president del Parlament Europeu, el socialista italià David Sassoli, que el reconeix com a eurodiputat.

Ahir la JEC va aclarir que va comunicar divendres al Parlament Europeu el seu acord contra Junqueras. És a dir, l'eurocambra va desautoritzar l'organisme administratiu electoral espanyol sent plena coneixedora de la seva resolució. ■

Junqueras, escollit president de l'Aliança Lliure Europea

L'eurodiputat d'ERC Oriol Junqueras va ser escollit ahir vicepresident primer dels Verds/ALE al Parlament Europeu i president del subgrup de l'Aliança Lliure Europea (ALE). Substitueix així l'eurodiputat escocès Alyn Smith, ara parlamentari a Westminster. "Esperem rebre Oriol Junqueras a Estrasburg

la setmana que ve per ocupar el seu escó com a eurodiputat i assumir la presidència del grup ALE", va afirmar l'eurodiputat cors François Alfonsi l'endemà que la direcció general de Presidència de l'eurocambra comunicés internament que reconeix el dirigent d'ERC com a membre. En la línia del president de la

cambra, David Sassoli, el grup de l'ALE fa cas omís de la Junta Electoral Central i no espera la decisió del Tribunal Suprem sobre la immunitat de Junqueras, ja que té l'aval de la màxima autoritat judicial comunitària: el Tribunal de Justícia de la Unió Europea. L'ALE, on s'integren els diputats d'ERC, forma una

coalició parlamentària amb els ecologistes, el grup dels Verds/ALE, presidit per Ska Keller i Philippe Lamberts. És la quarta força a Estrasburg amb 75 eurodiputats. Des del Parlament Europeu asseguren que oficialment Junqueras encara no està adscrit a cap grup polític i recorden que primer ha de fer els trà-

mits, simples formalitats.

La coalició ja té una eurodiputada d'ERC, Diana Riba. Puigdemont i Comín van demanar al juny entrar als Verds/ALE amb la presentació d'una petició al subgrup de l'Aliança Lliure Europea, on hi ha integrats també membres del BNG gallec o de l'SNP escocès.

f t i | renfe.com | 912 320 320

El president Torra, durant el ple de dissabte en què el Parlament li va ratificar el suport ■ ORIOL DURAN

consideren que tampoc hauria d'haver acceptat les alegacions del Parlament pel mateix motiu.

En tot cas, el president del Parlament, Roger Torrent, va anunciar al vespre que avui instarà els serveis jurídics de la cambra a presentar també recurs al Suprem, en què s'estudiarà si convé demanar mesures cautelars, per "defensar els drets" de Torra. ■

Nou servei Euomed

Barcelona - Castelló - València - Alacant amb una reducció del temps de viatge de 30 minuts. Compra el teu bitllet en tots els canals de venda i comença a viatjar a partir del 13 de gener.

Descobreix totes les ofertes YoVoy a renfe.com

*25.000 places amb preu promocional.

